

Şeyh Şamil

Kafkasya millî kahramanı Şeyh Şâmil, Dağıstanlıdır. 1797’de Dağıstan’da doğdu. İmâm Şâmil, boyu iki metreden uzun, geniş omuzlu, pehlivan vücutlu, engin ve sağlam imanlı, dinî ilimlere ve her türlü muharebe sanatına fevkalâde vâkıf, son derece cesur ve çevik müstesna bir zattı. Bir avuç askeri ile **35 sene** Rusların koca ordusuna karşı akıl almaz bir mücadele vermiş, Kafkasya’nın istiklâli için çarpışmıştır.

Ömrü, Ruslarla mücadele ile geçti. Sonunda, hile ile oyuna getirdiler. Ruslara esir düştü. 10 sene esir kaldı. Hacca gitmesi için izin verildi. İstanbul’a geldiğinde, halk, kahramanı görmek için yollara döküldü. İstanbul’da bir müddet kaldıktan sonra, Medine-i Münevvere’ye yerleşip, 17 Şubat 1871 yılında orada vefât etti.

Şeyh Şamil ve Namaz

Kafkasya’da, Gimri Muharebesi’nde, bağına zâlim bir Rus süngüsü saplanan Kafkas Kartalı Şeyh Şâmil, büyük bir soğukkanlılıkla bir ucu sırtından görünen süngüyü çıkarıp attı. Bir yanda canından çok sevdiği İmam Gazi Muhammed’in şehâdeti, bir yanda da bağına saplanan süngü, Şeyh Şâmil’i yaralı bir arslan hâline getirmişti. Sol elindeki kılıç her vuruşunda birkaç Rus kâfirini yere seriyordu. Korkudan gözleri yuvalarından fırlayan Ruslar, kaçacak delik arıyorlardı. Şâmil, akşamın karanlığına karışıp gitmişti. Şâmil’in yaralandığını gören Gimri Câmî müezzini Şâmil’i takip edip, karanlık iyice bastırdığında onu bir mağaraya götürdü.

Müezzin Mehmet Ali’den durumu öğrenen Şeyh Şamil’in kayınpederi Abdülaziz Efendi hemen yola çıktı. Dağıstan’ın en meşhur cerrahlarından birisi idi. Birkaç gün mağarada kalarak Şeyh Şâmil’i şifalı otlardan hazırladığı ilâçlarla tedâvi etti.

Ancak bu tedâvinin daha uzun bir süre devam etmesi lâzımdı. Şeyh Şâmil’i, Unsokul Köyü’ne getirdiler. Tedâviler aralıksız sürüyordu. Tam 25 gün sonra Şeyh Şâmil komadan çıktı. Gözlerini ilk açtığı an başucundan hiç ayrılmayan annesini gördü. Annesine ilk sözleri şu oldu: **“Anacığım! Namazımın vakti geçti mi?”**

Esir Düşmesi

Mücadelelerden sonra Şeyh Şamil, Ruslara esir düştü. Huzuruna çıkarıldığı Rus Prens Baryatisky’nin kibirli tavrına karşı şöyle diyordu:

“Evet, General ben sana baş eğmedim. Bir gaye uğruna çalıştım. Benim hedefim istiklaldı. Kafkasların hürriyetiydi. Ben vatanseverim. Otuz beş yıl Rus boyunduruğuna karşı geldim. Her zorluğa göğüs gerdim. Fakat ben görmesem de bir gün gelip bu dağların, bu vadilerin, bu derelerin istiklal güneşi doğacaktır.”

Rus Çarıyla Yemek

Bir gün Rus Çarı esaret altında olan Şamil’i yemek yemek için karşısına alır. İştahlı yemek yediğini görünce yanındakilere, “Korkarım bu adam birazdan bizi de yer” deyince Şamil şu cevabı verir: **“Korkmayın! Dinimizde domuz etini yemek haramdır.”**

Kaynak: Türkiye Gazetesi Arşivi, Türkiye Takvimi 17 Şubat 2013